

Simer fra gamle, fattige, aflægs Personer. Man fjører et Læs Straa til dem, og saa sidde de hele Vinteren og sno Simer og tjene ialtsald en god Nødstilling til det nødtørstige Ophold. Denne Beskæftigelse vil paa engang være borte, og i Stebet derfor vil man drage en Masse Penge ud af Landet; thi det er ikke mig bekendt, at man her fabrikerer galvaniseret Jerntraad; ialtsald Naastofferne dertil, Jern, Kul og Zink maa indføres fra Udlandet. Af disse Hensyn er det ialtsald for mig utilraadeligt i fuld Udstrækning at gaa over til at bruge galvaniseret Jerntraad istedetfor Simer. Men, kan man sige, der foreligger maaste en Nødvendighed, og for Nødvendigheden maa man høre sig; og selv om der ikke er Nødvendighed, er der maaste saa stor Fordeel forbundet med Brugen af denne Bindemethode, at man maa se bort fra Ulemperne derved. Jo, det er muligt; jeg har ikke kunnet pine Nødvendigheden. Vi have hidtil levet ganske godt uden at have underkastet os denne Nødvendighed. Min ærede Kollega tilvenstre (Bonne) har opfattet meget stærkt Tvivl om, hvorvidt det selv i Ildbrandstilsælde altid var nyttigt at have det paa den Maade. Jeg skal, for at fatte mig saa meget kortere, henholde mig til, hvad han har sagt i den Henseende, men jeg erkjender, at det vilde være human, om man gjorde Alt, hvad man kunde for at sikkre Udgangene fra Husene for derigjennem sikkrere og bedre at kunne redde Mennesker og Dyr. Det synes jo, som om Lovforslaget hovedsagelig i Grunden har kunnet være tilfreds dermed for alle ældre Bygninger, og naar det er Nok for alle ældre Bygninger, saa maa det jo i Grunden logist taget ogsaa være Nok for alle nyere Bygninger, det vil sige overfor at redde Mennesker og Dyr. Vi have derfor indskrænket os til det, som vi vel ikke ansaa for at være ganske nødvendigt, men for at være en human Foranstaltning, en Foranstaltning af den Art, at man godt kunde være bekendt at paalægge Folk en saadan Byrde, naar man blot giver den fornødne Tid dertil. Videre ville vi imidlertid nødig gaa, og vi ville ialtsald give det høie Thing Heilighed til at vælge imellem forskellige Afgjørelser i den Retning. Jeg skal dermed forlade dette Vndringsforslag, og heldigvis kan jeg med Hensyn til de følgende Vndringsforslag fatte mig meget kort, ja, med Hensyn til endel af dem endog ganske overordentlig kort. — Det næste Vndringsforslag, som vi have stillet, er stillet til § 5, 8de Stykke, hvor der staar: „Naar en Skorsten trækkes i staa Retning, skal den enten hoile paa en Mur eller paa begge dens lodrette Sider være understøttet af en Stol.“ Nu er det jo ganske mærkeligt, at en Skorsten netop skulde trænge til Understøttelse paa dens lodrette Sider. Der er jo al Grund til at tro, at den Side, hvor den trængte til Understøttelse, maatte være den staa, den heldende Side, og dette maa

derfor vistnok ubetinget være Meningens. Vi ere ialtsald gaaede ud fra, at dette er selvfølgerigt, og naar vort Vndringsforslag blev vedtaget, saa vilde der slet ikke engang komme til at staa, paa hvilken Side Skorstenen skal understøttes; thi det er jo Noget, som er i den Grad en given Sag, at naar en Skorsten skal understøttes enten af en Mur eller af en Stol, saa maa det være paa den Side, hvor den trænger til at støttes, paa den Side, hvortil Skorstenen vil falde, og ikke paa den lodrette Side, hvortil den jo ikke vil falde. I det samme Vndringsforslag have vi foreslaaet, at et kort Ord i 2den Linie, nemlig Ordet „tør“, skulde udgaa. Grunden dertil er den, at vi først have spurgt hinanden indbyrdes og derefter mange andre Medlemmer om, hvad Meningens var med dette Ord. Enkelte have svaret, at Meningens maa formodentlig være den, at det skal være en meget stærkt brændt, og derfor tør Mursten, medens Andre have svaret, at en „tør“ Mursten naturligvis maatte være en vindtørret Mursten; man kalder dem i mange Egne „vindtørrede“ Mursten. Dette er saa meget rimeligere, blev der sagt, som en vindtørret Mursten er en daarligere Varmeleder end en brændt Sten, hvad den ogsaa er. Paa den anden Side vilde det imidlertid i og for sig være uforvarligt at bruge den Slags Sten, thi hvis Skorstenen skulde komme til at trykke paa Stolen, saa vilde en saadan tør Sten af denne Art knuses og smuldre bort, og saa vilde Støtten altsaa forvinde. Jeg har personlig været tilbøielig til at opfatte „tør“ paa den Maade, at det vel skulde være en brændt Mursten, men en Mursten, som blev lagt tør, det vil sige, uden at være forbunden med Skorstenen med Kalk eller Lermørtel. Jeg har antaget, at det var den Slags Tørhed, der var ment; men hvis saa er, saa vilde det ogsaa være absolut forkasteligt, idet der saa vil fremkomme aabne Mellemrum imellem hver Sten, hvorigjennem Snister, hvis Skorstenen er utæt, kunne sive ned paa Træstolen. Vi have derfor foreslaaet, at Ordet „tør“ skulde udgaa. Vi havde gjerne villet komme med endnu et Par andre smaa Vndringsforslag til det samme Stykke. Der er nemlig et Par teknisk-mathematisk Udtryk, som vi tro ere uheldige i en Lov som denne. Vi tro, at det i en Lov, som jo skal forstås af Lægmand paa Landet, af Landsbyhaandværkere og Landsbymurere, af Bønder og Husmænd, der selv ere Bygherrer, vilde være ønskeligt at bruge Benævnelser, som ere forstaaelige. Der staar i det nævnte Stykke, at den staa Retning af Skorstenen ikke maa „danne en større Vinkel end 45 Grader med den lodrette Linie.“ Nu er der jo ganske vist Mange, der forstaa dette, men jeg kan dog sige, at der er flere, der ikke forstaa det. Det næste teknisk-mathematisk Udtryk, som jeg skal omtale, findes i samme Stykke, hvor der staar „Desuden skulle snevne Skorstene i Bøiningerne indvendig afrundes i en Bue med mindst 3 Fods Radius.“